

[Miljøministeren]

Statens levnedsmiddelinstitut følger opmærksomt de undersøgelser, som foretages verden over for at belyse sammenhængen mellem antibiotika og resistens. Skulle en sådan sammenhæng blive påvist, er det statens levnedsmiddelinstituts indstilling, at veterinærmyndigheder af sundhedsmæssige grunde bør skride ind over for anvendelsen af stofferne som tilsætningsstof til dyrefoder.«

Det er en selvfølge, at også jeg som miljøminister følger denne sag ganske nøje.

Der er i Danmark med god grund en meget streng lovgivning om anvendelse af medicin til husdyr både til sygdomsbekæmpelse og til væksthæmning. Denne lovgivning administreres af landbrugsministeriet. Der har fra forskellig side været yttret ønske om at få denne lovgivning lempet. Det vil jeg finde betænkeligt dels af hensyn til den sundhedsrisiko, en lempelse vil kunne få for befolkningen, dels fordi det vil kunne skade vort ry som producent og eksportør af gode, sunde levnedsmidler.

Spm. nr. S 428

Til *ministeren for offentlige arbejder* (11/12 84) af:

Jens Otto Madsen (VS):

»Er ministeren enig i justitsministeriets cirkulære om vejafmærkning, hvor det om etablering af cykelstier som cykelbaner meget fornuftigt hedder: »Etablering af cykelsti på denne måde må kun ske undtagelsesvis, og kun hvor den normale afgrænsning af cykelsti med kantsten el.lign. ikke kan gennemføres«, og vil ministeren sørge for, at vejdirektoratet også fremover anbefaler amter og kommuner at følge justitsministeriets opfattelse?«

Begrundelse

Spørgeren henviser som baggrund for spørgsmålet til nedenstående uddrag af et brev fra Dansk Cyklist Forbund dateret 12. november 1984 til vejdirektoratet:

»I Cyklistforbundet har vi med stigende bekymring bemærket, at der er ved at ske en ændring i mange amters og kommuners praksis bort fra anlæg af særskilte cykelstier til fordel for foranstaltninger, der er integreret i selve vejarealet.

Vi tænker her på de tilfælde, hvor cykeltrafikken henvises til at benytte kantbanen – kantbaner, som etableres som led i de almindelige sikkerhedsforanstaltninger til synliggørelse af vejbaneafgrænsningen på vore landeveje.

...

Cyklistforbundet finder det specielt foruroligende, at det netop er landets øverste trafikmyndighed, som er anledning til den beskrevne ændring i praksis. Hermed sigter vi til den undersøgelse af cykel- og knallertuheld i landområder, som vejdirektoratet offentliggjorde i 1983, og på den pressemeddelelse, som vejdirektoratet udsendte i sommer, hvor en bevilling til kantafmærkning af hovedveje blev fremstillet som en foranstaltning, der primært tog sigte på cykeltrafikens sikkerhed.

Vi kan sammenfatte kritikken af undersøgelsen og pressemeddelelsen på den måde, at pressemeddelelsen afspejler den overoptimistiske tolkning af undersøgelsen, som vi mener vejdirektoratet gør sig skyldig i, og som fører til, at kommuner og amter henviser til og direkte projekterer kantbaneløsninger, fordi »kantbaner jo er lige så sikre som cykelstier«.

Cyklistforbundet har studeret undersøgelsen nøje, og vi kan ikke acceptere vejdirektoratets fortolkning af den. Vi mener, at undersøgelsen er disponeret på en måde, som umuliggør en alsidig belysning af sikkerhedsforholdene for cyklister, idet der ikke tages hensyn til cykelstiers trafikskabende effekt.

...

Alt i alt betyder dette ikke kun, at de trafiktal, man opererer med, er forkerte, men også, at vejdirektoratet bevidst har udeladt den allervigtigste forudsætning for cykeltrafikplanlægningen: nemlig den at forøge cykeltrafikmængden gennem at øge trygheden for cyklisterne.

...

Vi må altså både ud fra teoretiske overvejelser og ud fra vurderinger baseret på konkret talmateriale afvise undersøgelsen som repræsentativ for cykeltrafikken i dagens Danmark. Vi finder det derfor både fagligt og moralsk forkasteligt at anvende den som grundlag for generelle slutninger om brug af kantbaner i stedet for cykelstier. Konklusionen om, at kantbaner er lige så sikre som cykelstier, kan og vil af økonomisk betragtning